

Bemærkninger, der er fremsatte om det foreliggende Finanslovsforslag. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) lagde for med en Række Betragtninger, der var noget mørkt farvede, forekommer det mig, noget mørkere farvede, end der i og for sig var Grund til. Det ærede Medlem talte om givne Løfter om Balance paa Budgettet for 1913—14. Saadanne Løfter har jeg ikke givet, thi hver Gang, jeg under Forhandlingerne om Finansplanen har omtalt disse Forhold, har jeg udtrykkelig gjort opmærksom paa, at der endnu i Finansåret 1913—14. vilde fremkomme et Deficit derigennem, at $1\frac{1}{3}$ Mill. Kr. af Formue- og Indkomstskattens Beløb ikke vilde indgaa i dette Aar. Naar altsaa det foreliggende Finanslovsforslag viser et saa gunstigt Resultat, som det gør, maa man sige, at det er over de vakte Forventninger, idet man i og for sig ikke kunde have ventet, at det skulde have vist Balance, naar der mangler en saa betydelig Post som $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Naar det alligevel viste Balance, laa det i, at Indtægterne som Følge af de gode Tider er gaaet stærkere ind end forventet.

Det ærede Medlem (Bramsen) saavel som andre ærede Medlemmer, navnlig det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), dvælede stærkt ved den smertelige Skuffelse, det var, at Overskuddet paa godt 600,000 Kr. paa Finanslovsforslaget, inden dette havde forladt Folketinget, havde reduceret sig til et Underskud paa godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg forstaar ikke ret, at det har kunnet vække saa megen Forbavselse og Skuffelse hos de ærede Medlemmer, da det jo er et Fænomen, der gentager sig hvert eneste Aar, og i adskillige Aar har gentaget sig i endnu langt stærkere Omfang end i Aar, at Udgifterne paa Finanslovsforslaget stiger fra dets Forelæggelse til dets endelige Vedtagelse. Beløbet er sædvanlig ikke saa lidt over de ca. 1,200,000 Kr., som Stigningen andrager i Aar. Jeg har ogsaa altid i mine Overslag og Beregninger for Fremtiden — som ærede Medlemmer vil erindre — regnet med tre Poster ud over Finanslovsforslaget, for det første den Merudgift og de Forandringer i det hele taget, som Budgettet kan undergaa ved Behandlingen i Folketinget, dernæst det Beløb, man maa have til Rede til Dækning af

de nye Udgifter paa Tillægsbevillingsloven, og endelig det Beløb, der skal dække de Udgifter, som de nye vedtagne Love, der opføres paa § 27, medfører. Der maa hertil regnes med et Beløb, og som mine Udtalelser i Fjor vil vise, har jeg ogsaa regnet med et ikke ubetydeligt normalt Beløb til at dække den Udgiftsvækst, der sker mellem første og tredje Behandling i Folketinget. Jeg skal nævne, at i Fjor var Væksten $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og Stigningen er, som sagt, et ganske konstant Fænomen. — Er det da nu nødvendigt, at det skal være saaledes? Kunde ikke de fromme Ønsker, som ogsaa er blevet udtalt under denne Forhandling, om, at Regeringen skulde være saa forudseende, at den paa Finanslovsforslaget opførte i alt væsentligt de Udgifter, der var nødvendige, blive opfyldt, saaledes at Balancen ikke blev forrykket i nævneværdig Grad under Finanslovens Gang gennem Tingene? Jeg indrømmer naturligvis, at dette var ønskeligt, men det er ikke praktiseret her, og det er ikke praktiseret nogetsteds af den ganske simple Grund, at Livet nu en Gang ikke staar stille. Der er ikke nogen Finansminister eller nogen af de øvrige Ministre, der kan sige om samtlige de mangeartede og bevægelige Forhold, de har med at gøre: Nu skal I staa stille fra 1. Oktober til 31. Marts, for jeg kan ikke være tjent med, at Balancen paa mit Budget forrykker sig. Saaledes gaar det ikke til, Tingene er i en evig Strømning, derfor opstaar med Nødvendighed nye Krav. I mange Tilfælde vil det ogsaa hænge saaledes sammen, at forbedrende Arbejder, der er i Gang, og som medfører nye Udgifter, ikke kan være fuldført paa den Tid, da Finanslovsforslaget forelægges. Jeg skal af Frygt for at optage det høje Tings Tid for meget undlade at anføre Eksempler derpaa, men der kunde nævnes mange Eksempler, ogsaa fra det her foreliggende Finanslovsforslag, paa Tilfælde, hvor Foranstaltningerne har maattet have deres Tid og Forslagene nødvendigvis maatte fremsættes, men ikke var modne til at fremsættes før hen paa Samlingen. Der er ogsaa et Sammenspil mellem de forskellige Ministre og Finansudvalget. Naar det formelt fremtræder saaledes, at alle Forslagene er stillede af Ministrene, maa det ikke forstaas saaledes, at de er